SATYRÆ MEDICÆ,

CONTINUATIO XIII. DE

TERRA LEMNIA

QUAM
DISPUTATIONE ORDINARIA
DEO JUVANTE
IN CELEBERRIMA ELECTORALI
HEIDELBERGENSI

P R Æ S I D E
DN. GEORGIO FRANCO,
MED. AC PHIL. DOCT. ET PROF. P. ORD.
FAC. DECANO ET ACADEMICO
CURIOSO.

Jatrophilis exhibet
Ad Diem 30. *Decembr.* cIↄ Iↄc LXXVI. *horis pomerid.*
In Brabeuter. Univers.

DANIEL BIRR COLMARIA-
ALSATUS.

HEIDELBERGÆ,
Typis, SAMUELIS AMMONII, *ACAD. Typog.*

B. C. D.

§. 1.

ERRA LEMNIA a Patria cognominatur Inſula Lemno, Vulcani juxta Poëtas officina; Ibi enim effodiatur in monte prope urbem Hephæſtiam, hodie *Cochino*. Collis ille ita eſt abſconditus & tectus, ut non niſi a loci gnaris cognoſci ullo poſſit modo. Revera autem eſt rufus ſive mavis fulvus, atque in eo neque arbor, neq; herba aut alia ſtirps fruticat niſi ægre: nec ſaxum natum invenitur, ſed viſitur tantum illiuſmodi terra.

§. 2.

Effoditur autem hæc terra quotannis tantum ſemel, nempe ſexto Auguſti, teſtibus *Augerio Gislenio a* BUSBEQ *Epiſtola* 3. *&* 4. *Michaele* HEBERER *ſervitut. Ægypt. l.* 2. *c.* 50. *& l.* 3. *c.* 12. *atque Ioh. Iac.* BOISSARDO *de divinatione cap.* 11. *f. m.* 181. Et quidem ſequenti modo. Sacerdotes Græci καλόγεροι dicti primo in ſacello ad dictum montem σωτῆρα dicunt atque liturgiam peragunt religioſiſſimam: qua peracta deinde per quinquaginta vel ſexaginta foſſores cæſpites e terræ ſuperficie divertunt, telluremque aperiunt, donec deveniunt ad venam terræ ſacræ, in ſacculos Cilicios indunt & diligenter clauſos demum reportant ad Weiwodam ſive Lemni Præfectum, in cujus præſentia redigitur in paſtillos, teſte BOISSARDO *l. a.* Conf. qq. de antiquo modo GALENUM *l.* 9. *ſimpl.*

§. 3. DIO-

§. 3.

DIOSCORIDES atq; alii ſaltim coloris rubedine inducti (quæ enim alia tacita ſubſit virtus admiſtionis illius, me usq; fugit) credebant maſſæ huic terreæ admiſceri hircinum ſanguinem. Sed recte refutant hoc RENODÆUS. *de mat. med. l. 2. ſ. 1. c. 1.* atq; C. HOFMANNUS *in paralip. med. officin. c. 44.* Quin immo ipſe GALENUS (qui vel unicæ hujus terræ gratia iter in Lemnum direxit, ut ipſemet teſtatur *l. 9. de ſimplic. med. facult.* Conf. PHILIPP. LABBEUM *in vita Galeni*) teſte *Anton. MUSA in examine ſimplicium p. m. 473.*

§. 4.

In paſtillos redacta terra olim ſignabatur ſigillo capræ, videl. in honorem Dianæ. Hic mos perduravit multis ſeculis, teſtibus HOMERO, HERODOTO atq; DIOSCORIDE; tempore tn. Galeni ſigillum hoc deſierat imprimi; vid. omnino BOISSARDUM *fol.* 189. ubi & icones additas habet. Hodie imprimuntur Characteres Arabici, quos Latine forte ita ſcribſeris Tin imachton i. e. Terra ſigillata: quemadmodum ejus aliquot typos exhibet BELLONIUS *l. 1. obſ. 31.* atq; *Conr. GESNERUS lib. de figuris lapp. &c. c. 6. p. m.* 102.

§. 5.

Ultimo ita ſignata mittitur Conſtantinopolin ad Imperatorem Turcicum, ita tamen ut aliquam ſibi ſervet partem Lemni Præfectus. Reliquis autem interdicitur ſub pæna capitis & bonorum confiſcatione. Inde qq. credo profectum eſſe, quod terra proprie Turcica Characteribus Turcicis inſignita communiter pro Lemnia venditetur, teſtibus RENODÆO atq; C. HOFMANNO *locc. all.* cum tamen terræ Lemniæ Galeni minime reſpondeat, teſte SCRÖDERO, qui tamen litem interim ei non movebit, qui terram ſigillatam in placentulis cineritii coloris Conſtantinopoli advectam pro

vera Lemnia uſurpare velit; cum ea inter modernas ſit præſtantiſſima.

§. 6.

Hæc Terra Lemnia adeo pingvis eſt ſubſtantiæ, ut e ſevo conſtare videatur, dumq; in ore contenta dentibus confringitur, inſtar butyri liqueſcit. Color illi juxta Dioſcoridem & Galenum fulvus ſ. rufus eſt. Hodie autem potius ex his coloribus declinat, & cineritius videtur.

§. 7.

Terra hæc vulgo omnium æſtimatur præſtantiſſima, hinc ſummo habetur in pretio, teſte BOISSARDO *l. a.* verum RENODÆUS *de mat. med. l. 2. ſ. 1. c. 1.* credit magis ceremonias & ſuperſtitiones barbaræ gentis nobilitare terram, quam virium præſtantiam. Cui tamen minus ſubſcribere cogito meliora edoctus. Valet autem vel ut amuletum (quamvis ita illi parum aut nihil tribuam) vel ut medicamentum internum in peſte & contra venena varia e. g. Serpentum & cæterorum, teſte KIRCHERO *in mund. ſubterr. l. 7. ſ. 2. c. 4. f. 337.* quando cum vino pota venena intro ſumta vomitione expellat. Reſiſtit etiam putredini; hinc maxime in febribus malignis eam laudat *Lel. a* FONTE *conſult. 62. p. m. 382.* Conf. etiam *Petrum a* CASTRO *lib. de Febre puncticulari.* Contra morbos contagioſos commendat etiam RENODÆUS *l. a.* Plura de ejus viribus habent DIOSCORIDES, PLINIUS, GALENUS, MATTHIOLUS, &c. Nos hic brevitati ſtudentes ῥαψῳδῶς hæc delibavimus; plura & accuratiora aliquando

B. C. D.

FINIS.